

Publicerad 2007-07-12 12:41 av Lars Granlöv

Dunk, plask dunk, plask

Släpande ljudlösa steg
går sakta
över den regnsvarta asfalten.

Ett hängande hjärta
plogar sig fram igenom
de djupaste pölarna.

Dunk, plask dunk, plask.

Faller på trasig trottoarkant
med skrikande knä
och hjälpen kommer fram till resterna.

Hjälpen stannar
rynkar på näsan
därför att han luktar illa
luktar bort.

Dunk, plask dunk, plask

Häpen över att han som fallit
han som alltid varit fallen
faktiskt har ett hjärta

Stirrögon står kvar
och funderar skräckslaget på
vem som nu blir nu sämst.

Dunk, plask dunk, plask...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Granlöv med Poeter.se id #10254 innehar upphovsrätten